

נערה המאורסה פרק עשירי נדרים ר"ן עב.

עין משפט
גר מצוה

ל א ב מיי פיי"א מהל'
נדרים הלכה טו סמג
לאוין רמב טוש"ע י"ד
סימן רלד סעיף יא:
לא ג מיי שם הלכה יא
טוש"ע שם סעיף יח:
לב ד מיי שם פיי"ב הלכה
א טוש"ע שם וסעיף
כא:

פירוש הרא"ש

אמרת ביושן
 בשרהקיה דבדו. ביושן
 שפסיב כל דלדעין שדול
 למלוא שמהקסא רשות
 למיני נמי וזו שמע
 ויגריא: וירשא דוקא.
 ומדללא מנה שעתה ויגריא
 אלתמיא ביושן סהקסא
 רחוי לשעתו כספא:
 ויגריא דביס כספא
 וירשא. פרוש וזו שנה
 ודלאלא דבר וחלופו שמע
 ויגריא שעתה ויגריא ומת
 ויגריא שגלחיו וסדוק
 וסדוק ומה דזו ביוס אל
 ללא ללא לשעת דבר חדש
 ללא שיד כל כספא: א
 כספא ומדללא תמייה א
 רחויא לשעתו בירשא אל
 ויגריא כספא שמוס כספא:
 בירשא ביושן כשרהקיה
 דבדו. דס' מדקקטן דזו ביוס
 ויגריא שעתה הארוס
 שעתה בלז שעתה חרוס
 דקקטטן דזו ביוס שמוס אל
 ויגריא דזו עבר וזו
 שפסיב על כל מני
 ויגריא: ויגריא
 שפסיב: ויגריא שמוס:
 ויגריא

ס"ט אינמיט אַמרו מע העעל נטרונקע רשע לאַז וכו'. פּרשטי
למענע (97 סה): אינמיט סיפּא. אַדדייקט מרישאַ גרעושין כּהקמא
דמו [דייק] מסיפּא דכּשטיקא דמו: אי רישא דוקא. דלָא מנִי למינִי
גרעושין משום דכּהקמא דמו נסיב סיפּא משום רישא דלָא צעי

מת הבעל נתרוקנה
שמע הבעל או שמע
ומת בו ביום ואי
ה דמו ליתני גמי או
הכי ש"מ גירושין
פא יאבל אם שמע
ומת ביום של אחריו
מרת גירושין כהקמה
ע וגירש אלא מדלא
כשתיקה דמו אלא
מיניה אי רישא דוקא
אי סיפא דוקא נסיב
ש נדרה והיא ארוסה
ביום אפילו למאה
מפירין נדריה ש"מ
דאי כהקמה דמו מי
נידרי דאוקים ארום
שמע ארום ראשון אי
אפילו לאחר מאה
רום ושמע האב ידבו
י אבל מכאן ואילך
שמע ⁽⁷⁾ נדרה בו
בו ביום אין יכול
נא בנשואה עסקין
על מיפר בקודמין:
מתנ'

בְּקוֹדֶמִין וְאִי נִשְׁוֵאָה בְּתַחֲלָה וְאִרוּסָה בְּסוֹף הָיָה נָמִי לֹא מִזֵּי מִיפֶר
ת. וְנִקְטָה לִּיהָ לְעֻמָּה דְּאִין הִבְעֵל מִיפֶר בְּקוֹדֶמִין מִשּׁוּם דִּהְיִינוּ
בְּתַמְיָה: וְלַעֲנִין הִלְבָּה כֶּתֶב הַרְמָצ'ן וְז"ל כִּיּוֹן דְּבַעֲיִין לֹא
בַעֲלָה וְגִרְסָה וְהִדְרָה צִיּוּמָה לֹא מִזֵּי מִיפֶר לֹה. אֲבָל הַרְשָׁצ"א
לֹא הָיָה מְמִימְרָה דְּשׁוּמָל דְּאִמֵּר לְעִיל (דף ע"א). מִנָּה הָיִם דְּאִרוּס אַחֲרוֹן
וְכִיּוֹן מִשּׁוּם שְׂמִיעַת אִרוּס נִקְטָה לִּיהָ וְלֹא מִשּׁוּם שְׂמִיעַת אֶזְרָא וְכִיּוֹן
לְאִסְתַּפְקָא לְהוּ בְּגִמְרָא. וְכִי תִימָא א"כ מ"ט לֹא [פִּשְׁטִינִין] בַּעֲיִין
הָיָה וְלֹא מְמִימְרָא דְּלִמְרֹרָה וְדְכוּתָהּ הָא דְּבַעֲיָא לָן לְעִיל צ"י אִין
אִפְשִׁיטָא הֵסֵם אַע"ג דְּהוּהִי לִיהָ לְמַפְסָטָה מְמִימְרָה דְּרַב וְהַמְנוּתָה
מְתִימָתָה הוּהִי צִי לְמַפְסָטָה וְלֹא מְמִימְרָא דְּלִמְרֹרָה וְהָא נָמִי דְּהוּמָתָה:
מִתְנִי'

וְלֹא תִנִּי לָהּ צָרִישָׁא: ת"ש נדרה והיא ארוסה ונתקדשה בו ביום. וס"ל מדנקט צו ציום וש"י כהקמה.

א' ירשא דוקא נסיב סיפא משום רישא. כלומר לא תקשה סיפא לרישא אלא דמרישא שמעין בגירושין הכקמה דמו ובסיפא שמעין דכשתקיה דמו לא קשין לאדדי דאימא ירשא דוקא בגירושין כי הקמה דמו והיא דלא תמי סיפא ^(א) שמע וגירשה משום דלא נסיב לה אלא משום ירשא ומתא לא צרי לאוסופי

מִי־דִבֶּר בְּסִפָּה טַיִם מִרְשָׁא: אִ"נ סִפָּה
(א) נִמִּי דוֹקֵא. דְּגִירוּשֵׁן כְּשִׁתְּקָה דִּמּו:
הִכָּה כְּמֵאִי עֶסְקִין בְּשָׁלָה שְׁמַע אֲרוֹם
רֶאשׁוֹן. קוֹדֵם שְׁגִירָשָׁה וְהִכֵּי מִנִּי
מִיפֵר אֲרוֹם אַחֲרוֹן הָאֵל לֹא הֵי לֹא
דְּגִירוּשֵׁן כִּי הִקְמָה דִּמּו: זִיִּי אִירִיא.
אִי נִתְאַרְסָה לְאַחֵר בּוֹ דְּמִס דִּמְנִי
לְמִיפֵר לֵה: אִפִּילוֹ לְאַחֵר מֵאֵה יִמִּס
נִמִּי. אִם נִתְאַרְסָה לְאַחֵר לִיְהוּי אֲרוֹם
אַחֲרוֹן מִיפֵר הוֹאִיל וְלֹא נִרְאָו לְאֲרוֹם
רֶאשׁוֹן: אִין הֵי נִמִּי אֱלֹה הִבְ"ע
בְּשָׁלָה שְׁמַע אֲרוֹם רֶאשׁוֹן אֲבָל שְׁמַע
הֶאֱב. וְהוֹאִיל דְּבּוֹ דְּיוֹם שְׁמַע זָרִיךְ
לְהִפֵּר בּוֹ דְּיוֹם כְּדִכְחִיב דְּיוֹם שְׁמַעו:
הִכָּה בְּנִשְׁוֹרָה עֶסְקִין. הָאֵל דִּקְדַּתִּי
גִירָשָׁה וְהַחֲזִירָה כְּגוֹן שְׁנִשְׁוֹרָה וְזֶרָה
וְגִירָשָׁה דְּיוֹם שְׁמַעו וְהַחֲזִירָה וְזֶרָה
דְּיוֹם דַּעֲכִשׁוּ יֵאלֶה שַׁעֲה אַחַת לְרִשּׁוֹת
עֲלֻמָּה וְאֵע"פ שְׁהַחֲזִירָה נַעֲשִׂית
כְּשִׁנְשׁוֹה לְאַחֵר דִּלָּא מִנִּי מִיפֵר
דַּעֲכִשׁוּ הֵן קוֹדֵמִין כְּדִמְנָן (לְעֵל 77
ע"ה). זֶה הַכֹּל כֹּל שָׁלָה יֵאלֶה לְרִשּׁוֹת
עֲלֻמָּה שַׁעֲה אַחַת אֲזִיחַ וְזַעֲלָה מִפִּירִין
נִדְרִיחַ הָאֵל יֵאלֶה לְרִשּׁוֹת עֲלֻמָּה אִין
מִפִּירִין מִשּׁוֹם דְּאִין הִבְעָל מִיפֵר בְּקוֹדֵמִין:
מִנְתִּי

להפך שמע מינה גירושין כהקמה דמו אמרי ה
והיינו טעמא דאין יכול להפך משום ^הדאין ה

ארוסה בתולה ונשואה בסוף היא לא מצי מיפר דאין הצעל מיפ
 הכיון שנשאת פקע ליה אז וארוס אינו יכול להפר אלא בשות
 טעמא מחמת שנתלק לו אז דאי לאו הכי צעל גרע מאר
 אפיטרא נקטינ לחומרא גרושין ההקמה דמו והיכא דנדרה וש
 ו'ל כתב דהי דבעין לא איפטיטא מהיך ממתייבא דמיי"ת עלה אפש
 מיפר נדרים שגרא לראשון דאלמא קבלה מרביה דכי תנן במתני'
 דשמואל אמר הכי לא שבקינ מאי דפשיטא ליה לשמואל משום
 המימריה דשמואל איכא למימר דממתני' או ממתייבא צעו למפר
 בין המורד (דף ע"ה) לא כהני שגרוי דמיתין ויהי וזו שלוחי דשמיא ול
 דאמר צפ"ק לקדושין (דף ע"ב:) לשלוחי דשמיא הוו משום דממתני' או

ז' דווקא גירוש' כשמיקה, וברין הוא דברשא מצי למימני שמע וגירש, משום סיפא לא נסיב מיירי ששמע בעל, וכשגירשה הרי קיים אי

(א) לעיל סח: ע. לקמן עח:;
(ב) [זרכות כה. וש"נ],
(ג) [לעיל כח: וש"נ],
(ד) לקמן פט., (ה) [גיטין
לה: וש"נ], (ו) [צ"ל הוה],

הגהות הב"ח

(א) גמ' ליתני נמי או
שמע: (ב) רש"י ד"ה אי
ישראל וכו'. סיפא או שמע:
(ג) ד"ה א"נ סיפא דוקא
כו' כשתיקה דמו וכו'
כ"ל ותיבת נמי נמחק:

גליון הש"ס

בְּהָרִ"ן ד"ה א' רישא ב' /
ימצא לאפוכי לחו ב' /
תמוה לי הא א"נ מתני
ברישא שמע ושחק וגרסה
בו ביום הו"נ לאפוכי
בסיפא שמע ושחק וגרסה
למחר וכמו דקמי במיתה.
וה' יאיר עיני:

מוסף רש"י

בנשואה עסקינן. שנדרה
בשהיא ארוסה וגירשה
היורשה ששנייה לחופה
אין הנעל יכול להפר
ע"פ שאלה נתגרה
דמיה בשמח. דאין
הנעל מפר בקודמין.
שנדרים שקדמו לגשואין
גישוין לה: דלדון דנדרים
שנדרה נצית אלוהי מפר
נעלה, אבל אם היו
שנייה קודם שנשאה
הנעלה ארוסה ונסבה לא
מלי מפר (עליו ד.ס.).

תוספות

לִי־נָתַן שְׂמֹךְ וְגִידֶשׁ, וּמִן
כֹּחַ צִיּוֹן, מִלְּלֹה מִנִּי הַכִּי
יִבֹר: (יִשְׂרָאֵל שְׂמֹךְ וְגִידֶשׁ.
מִמֶּנּוּ לִיּוֹן שְׁלֹאֲחֶרֶץ לְאֶחָד
מֵעַם מִיִּצְרָאֵל, מִלְּלֹה מִנִּי הַכִּי
יִבֹר: אֲלֵא מִהָא רִיב' יִשְׂרָאֵל
בְּיִשְׂרָאֵל, דְּשִׁמְךָ יִשְׂרָאֵל
וְדוּקָא וְשִׁמְךָ יִשְׂרָאֵל דְּדוּקָא
לְאֵחָד קָשִׁי רִיב' אֲסִיפֵא,
וְאֵלִי קָשִׁי דְּדוּקָא דְּגִידֶשׁ'
וְהִקְטִי' וּבְדִין הוּא לִיתֵּמִי
אֲסִיפֵא שְׂמֹךְ וְגִידֶשׁ וְכִי
אֲסִיפֵא מִשְׁרִי יִשְׂרָאֵל דְּכִרְשֵׁא
לֹא מִנִּי לִתְמִנִּי לֵיב, אֲלֵא מִן